أذكار

جنگجوی در راه اللّه

مكتبة الهمّة

الدولة الإسلامية

ربيع الثاني ١٤٣٦هـ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله و الصلاة و السلام علی رسول الله و علی اله و صحبه و من والاه ، اما بعد:
ای برادران مقاتل در راه الله متعال بر شما مخفی نیست که ذکر الله چه اثر بزرگی در پیروزی شما بر دشمنانتان دارد.

پیامبر اکرم ﷺ میفرماید: «أَلاَ أُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ» ،قَالُوا بَلَى يا رسول الله. قَالَ: «ذِكْرُ اللهِ تَعَالَى».
[رواه أحمد و غيره و صححه الحاكم و الأرناؤوط]

«آیا شما را از بهترین اعمال با خبر نگردانم که نزد پروردگارتان پاکیزه‌تر است و بیش از هر چیز باعث بالا رفتن درجات شماست و برای شما از بخشش طلا و جواهرات نیز بهتر است، حتی از این هم بهتر است که با دشمنان روبرو شوید و گردن آنها را بزنید و آنها گردن شما را بزنند؟ اصحاب گفتند: «بله پیامبر» ، فرمود: «یاد الله تعالی».

و الله متعال بندگان مومن خود را بر مداومت ذکر امر نموده است و میفرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾[الأحزاب_٤١]

«ای کسانی که ایمان آورده اید! الله را بسیار یاد کنید».

و سپس الله متعال مجاهدین راه خود را امر کرده، آن کسانی که از شریعت وی سبحانه و تعالی دفاع می کنند، و جان بر کف اند ، آنهم بخاطر إعلاء كلمة الله ، اینکه در هنگام مقابله و روبرو شدن ذکر الهی را کثرت بخشند.

و این یاد الهی را در این جایگاه مظنه فلاح و رستگاری ایشان قرار داده است.

اللّه متعال میفرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [الأنفال_٤٥]

«ای کسانی که ایمان آورده اید! هنگامی می که با گروهی (از دشمن) روبرو شدید، پایدار (و ثابت قدم) باشید و خدا را بسیار یاد کنید، تا رستگار شوید».

و از پیامبر اکرم ﷺ ثابت شده که میفرماید:

"اطْلُبُوا اسْتِجَابَةَ الدُّعَاءِ عِنْدَ الْتِقَاءِ الْجُيُوشِ"

«قبولی دعا را هنگام رو به رو شدن و تلاقی لشکرهای (ایمان و کفر) طلب کنید».

و ای برادر جنگجوی در راه اللّه ، این پناهگاه و قلعها و اسلحه کشنده را از اذکار و دعاهای وارده را که در احادیث صحیح وارد گشته به تو عرض می کنیم ، که با آن خود را هنگام خارج شدن برای قتال با أعداء اللّه، مسلح گردانی ، چه قبل از معرکه و چه بعد آن و یا هنگام درگیری با صفوف کفار و مشرکین:

- 《 اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ 》

«الهی! تو یار و مددکار من هستی، به کمک تو تاخت و تاز می‌نمایم، و به کمک تو بر دشمنان حمله می‌کنم، و با مدد تو می‌جنگم».

- 《 اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ 》

«الهی! ما تو را در برابرشان دشمنان قرار می‌دهیم و از شرارت های آنها به تو پناه می‌آوریم».

- ﴿ اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِيَ السَّحَابِ وَهَازِمَ الأَحْزَابِ اهْزِمْهُمْ وَانْصُرْنَا عَلَيْهِمْ ﴾

«الهی! تو یار و مددکار من هستی، به کمک تو تاخت و تاز می‌نمایم، و به کمک تو بر دشمنان حمله می‌کنم، و با مدد تو می‌جنگم».

- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّيْ أَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ ﴾

«بار الها! من از غم و اندوه، و ناتوانی و سستی، بخل و ترس، سنگینی وام، غلبه مردان، به تو پناه می‌برم».

- ﴿اللَّهُمَّ اكْفِنِيْهِمْ بِمَا شِئْتَ ﴾

«ای الله! تو در برابر دشمنان به هر طریق که می‌خواهی، مرا کفایت فرما».

- ﴿لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللّهُ الْعَظِيْمُ الْحَلِيْمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَ رَبُّ الأَرْضِ وَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمُ ﴾

«هیچ معبودی بجز الله بزرگ و بردبار به حق وجود ندارد. هیچ معبودی جز الله که پروردگار عرش بزرگ است به حق وجود ندارد. هیچ معبودی به جز الله که پروردگار آسمان ها و زمین و عرش گرامی است به حق وجود ندارد».

- ﴿ اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِىْ إِلَى نَفْسِىْ طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِىْ شَأْنِىْ كُلَّهُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ ﴾

«ای اللّه! به رحمت تو امیدوارم، مرا به اندازهٔ یک چشم به هم زدن به حال خودم وامگذار، و تمام امورم را اصلاح کن، بجز تو معبود دیگری به حق وجود ندارد».

- ﴿ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّىْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ ﴾

«هیچ معبودی به جز تو «به حق» وجود ندارد، پاک و منزّه هستی و من از زمره ستمکاران بودم».

- ﴿ حَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ﴾

«اللّه برای مان کافیست ، و او بهترین کار ساز است».

- ﴿ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِى جَارًا مِنْ (الصليبين و الروافض و النصيرية و العلمانيين) وَأَحْزَابِهِ مِنْ خَلاَئِقِكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَىَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ﴾

«یا اللّه! ای پروردگار هفت آسمان، پروردگار عرش بزرگ، در برابر (در مقابل صلیبیها و روافض و نصیریه و سکولاریسمها) و لشکریانشان ، و دار و دسته‌اش که از مخلوقات تو هستند، پناه من باشو از اینکه کسی از آنها بر من ظلم کند، یا طغیان نماید؛ زیرا هرکس به تو پناه آورد، عزّت می‌یابد، همانا ستایشِ تو والاست و جز تو معبودی به حق نیست».

- ﴿اللّهُ أَكْبَرُ، اللّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيْعاً، اللّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوْذُ بِاللّهِ الَّذِى لَا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْمُمْسِكِ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقَعْنَ عَلَى الْأَرْضِ إِلاَّ بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ (الكفار و المرتدين و المنافقين) وَجُنُوْدِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِيْ جَاراً مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ﴾

«اللّه بزرگتر از همه است، اللّه از تمام مخلوقاتش با عزّت‌تر است، اللّه از آنچه که من می‌ترسم و پرهیز می‌کنم، نیرومندتر است، اوست که هفت آسمان را از این که بر زمین بیفتند، نگه می‌دارد، و آسمان بر زمین نمی‌افتد مگر به اجازۀ او. بار الها (پناه میبرم از شر کفار و مرتدین و منافقین) و لشکریانشان و اتباعشان و هم کیشانشان، از جن و انس، تو پناه من باش؛ چرا که ثنای تو والاست و هرکس به تو پناه آورد، عزّت می‌یابد و ستایش تو نیکو است و پناهنده به تو باعزّت است و نامت مُبارک است و بجز تو معبود دیگری به حق وجود ندارد».

و در آخر امام بخاری در صحیح خود روایت کرده و تبویب میکند: "چه می گوید هنگامی که از جنگ و غزوه برگشت". همانا پیامبر اکرم ﷺ هنگام بازگشتن از غزوه ((سه بار اللّه اکبر)) و می گفتند:

- ﴿آيِبُونَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَائِبُونَ عَابِدُونَ حَامِدُونَ لِرَبِّنَا سَاجِدُونَ صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ﴾

«برگشتم بإذن اللّه توبه کنان ، حمد گویان ، سجده کنان برای پروردگارمان، اللّه وعده خود را بر ما راست کرد ، و بنده خود را نصرت داد ، و همه لشکریان را به تنهایی شکست داد».

[ذکر اللّه متعال در ارض معرکه بسیار مهم است ، خصوصا امروزه که همه کفار دنیا گرد هم جمع شده اند و هر ابزار و آلاتی را برای شکست ما استفاده می کنند،گویا که جنگ احزاب زنده است.و حتی از سحر کردن هم توقف نکرده اند ، چنانکه برادران در مجلسی می گفتند ،در یک معرکه هنگامی که به طرف کفار اسلحه را می گرفتند عمل نمی کرد، اما در جهت منعکس عمل می نمود،و اسلحها را جستجو کردند و عیبی در آن نبود و مشکلی ظاهری در آن نیست،و بعد آن علت را از اهل علم سوال می کنند متوجه میشوند که مشکل سحر بوده است و علاجش ذکر الهی است و اگر برادری دچار این مشکل شد اللّه متعال را بشدت ذکر کند باذن اللّه تعالی حل میشود و توصیه می کنم که هر مجاهدی بر اذکار و سنن نبوی پایندی داشته باشد.] (مترجم)

کاتب: مکتبة الهمة (انتشارات رسمی دولت اسلامی)

مترجم: ابو عبدالله سلفی